

MANA

FARNOSTI
NAŠÍ
AKTUALITY
Měsíční

ČÍSLO 5/06

Milí farníci,

jsou lidé, kteří umí jedním nebo několika málo slovy vyjádřit hlubokou myšlenku, která je schopna oslovit jiné. Podobný dar musí mít v sobě i básník, protože on z množství slov vybírá právě ta určitá, která dávají básni hluboký smysl a motivují lidská srdce k naslouchání.

Když jsem tedy (dlouho) přemýšlel, co napsat do úvodníku tohoto čísla *Many*, oslovil mě jeden z farníků a řekl mně: „Napište tam nějakou báseň. Je měsíc květen, měsíc Panny Marie a báseň o Panně Marii se tam určitě hodí!“

Vzpomněl jsem na jednu překrásnou báseň Josefa Veselého s příznačným názvem – *Invokace*. Vždyť jak jinak oslovit Marii, matku Ježíše Krista i Matku naši, než právě milým, hřejivým slovem, které vystihuje Mariin úkol, daný jí Bohem, i naši vděčnost za její lásku k pozemským dětem. A Maria poezii rozumí! Ona v jediném slůvku „*Fiat*“ – staň se – ukázala Bohu svou poslušnost a pokorné srdce, připravené ke službě. Kéž nás po celý májový

měsíc doprovází pozornost a láska Panny Marie a požehnání jejího syna Ježíše, pro kterého obětovala celý svůj život.

P. Ladislav Kozubík

Invokace

Josef Veselý

Do srdce tvého
jak do přehrady milosrdenství
svůj žal a úzkost vřazujeme
na ruce tvé jak na kotvy
naděje zavěšujem poslední
ve chvílích nejtěžších *Panno věrná*

Z tvých očí *Potěšení zarmoucených*
sílu svou v žízni popíjíme
a radujem se z nalezených cest
jež bolestný tvůj meč
nám klestil v houští bezradnosti

Před vpádem nepřátel
ať už jsou v nás či ve světě
do tebe se zavíráme *Věži Davidova*
a před potopou nenávisti
hladiny oceánů zvedající
svět celý v sobě skryj *Archo úmluvy*

Vůni jež vábí nás ze všech stran
magnetem milosti podivným
usmění *Růže tajemná*
a podobu svou nám zjev
a podobu naši nám ukaž
v tobě *Zrcadlo spravedlnosti*

Až půjdem okolo
a kladivem neodbytnosti své
prosbami na tebe zaklepem *Dome zlať*
nakloň se k nám

Polibkem pokoje *Uzdravení nemocných*
malomocenství naše uzdrav

K tobě až přijdem naposled
poděkovat jak do chrámu Salamounova
a darem tělo s duší přinesem
ujmi se nás
a klíčem lásky mateřské
nebe nám otevři *Brána nebeská*

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. května – úterý	Památka sv. Atanáše, biskupa, učitele církve
3. května – středa	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
6. května – sobota	Památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
7. května – neděle	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
14. května – neděle	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
16. května – úterý	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
20. května – sobota	Památka sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
21. května – neděle	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
25. května – čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ
26. května – pátek	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
28. května – neděle	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
30. května – úterý	Památka sv. Zdislavy
31. května – středa	Svátek Navštívení Panny Marie

MAJOVÉ POBOŽNOSTI

Milí přátelé,
v těchto dnech se budeme shromažďovat před vyzdobenými oltáři, abychom se zúčastnili tzv. májových pobožností. Je to hluboká a krásná tradice. Kde však má svůj počátek a kořeny? Při odpovědi na tuto otázku nám může pomoci kniha Adolfa Adama *Liturgic-*

ký rok. První májové pobožnosti můžeme vystopovat již ve středověku. Měly za cíl dát křesťanský smysl původním pohanským májovým slavnostem římským a germánským. Vlastní zasvěcení května Bohorodičce Marii každodenními modlitbami je

však výsledkem delšího vývoje. Ten započal v 17. století a uzavřen byl v polovině 19. století.

Definitivním stvrzením byla encyklika papeže Pavla VI. *Mense maio* z 1. května 1965. Svatý otec doporučil

květen ke zvláštnímu uctívání Matky Boží a „vyzývá křesťanský lid k veřejné modlitbě, jakmile to vyžadují problémy církve nebo světa hrozící nebezpečí“.

(L.V.)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Jan Nepomucký

Tento kněz, generální vikář a mučedník patří k nejznámějším a nejuctívanějším světcům u nás i v německy mluvících oblastech. Jen těžko bychom spočítali mosty a místa, kde je jeho socha či jiné vyobrazení.

Sv. Jan Nepomucký se narodil kolem roku 1345 v Pomuku u Plzně. Po skončení studií byl deset let notářem arcibiskupské soudní kanceláře a v roce 1380 přijal kněžské svěcení. Jeho farním kostelem byl chrám sv. Havla na pražském Starém městě. Arcibiskup Jan z Jenštejna jmenoval Jana Nepomuckého v roce 1389 generálním vikářem pražské arcidiecéze. Tak se náš světec stal přímým účastníkem boje, který sváděl arcibiskup s králem Václavem IV., za obhájení církevních práv a svobod.

Při jednom jednání na neutrální půdě v roce 1393 král hrubě napadl arcibiskupa i s jeho doprovodem a všem vyhrožoval utopením. Nakonec nařídil všechny zatknout. Arcibiskupovi se podařilo uniknout, ale část jeho doprovodu byla zadržena. Mezi zatčenými byl i sv. Jan. Právě s ním bylo nakládáno nejhůř. Podstoupil výslech i mu-

čení natahováním na skřípec a pálení pochodněmi, kterého se účastnil i opilý král. Nakonec byl světec, který většinu času mlčel nebo napomínal krále, spoután a svržen z kamenného mostu do řeky Vltavy.

Dodnes není zcela jasno, proč nechal král Jana zavraždit. Legenda praví, že Jan Nepomucký byl zpovědníkem královy manželky Jany. Václav IV. se snažil od světce zjistit, z čeho se jeho žena zpovídala. Jan Nepomucký to odmítl s odvoláním na zpovědní tajemství. To krále rozlítilo natolik, že se rozhodl Jana zavraždit.

Proto je dnes sv. Jan Nepomucký patronem zpovědníků. Mimo to je však

také patronem kněží, mostů, lodníků či vorářů. Můžeme se k němu obracet s prosbami proti pomluvám, za mlčen-

livost, za zpovědní tajemství nebo proti nebezpečí vody.

(L.V.)

AKTUALITY Z FARNOSTI

V následujících dnech nás čeká...

- Májové pobožnosti v měsíci květnu: pondělí, čtvrtek, pátek – 18.00 hod; středa – 17.00 hod; úterý, sobota – po mši svaté; neděle – po obou mších svatých.
- V sobotu 3. června bude ve 20 hodin Svatodušní vigilie s lucernáři.
- V sobotu 27. května vypukne velká výprava scholy na Lysou horu. Zveme i ministranty!
- Každou neděli od 14.30 hod je zkouška malé scholy.

STRÍPKY

Naším milým ministrantům

Je krásné a obdivuhodné, když při nedělní „velké“ mši svaté nebo o svátcích je u oltáře tolik kluků, že by to stačilo skoro na dvě fotbalové jednáctky. Sice jsem to nikdy nepočítala (to bych si při mši nedovolila) ale bývá to síla. Patří Vám, milí Pueri Domini, velký dík. My, obyčejní farníci, jsme na Vás pyšní a věřím, že i Vy jste hrdí na to, že máte tu čest, být tak blízko tomu vzácnému tajemství, které se při mši svaté děje. To se hned tak každému nepodaří! Vyprávěl mi kdysi jeden starší pán, taky bývalý ministrant, že měli „s klukama“ přesně rozdělené služby i ve všední dny, aby se nikdy nestalo, že by u oltáře byl jenom pan

farář. To by byla pro všechny pěkná ostuda! Ještě v neděli by

se červenali. Tak si udělali „rozvrh služeb“ na každý den a když někdo pro nemoc nebo jinou nečekanou překážku nemohl přijít, rychle sháněl náhradu. Musel poslat sourozence nebo kamaráda se vzkazem, případně sednout na kolo a objíždět dědinu (v době mobilů směšné, že?). Prostě byli sehraná parta. A když byl třeba nějaký pohřeb dopoledne, přišel pan farář do školy, zaklepal na třídu a už se šlo...

Třebovická farnice

OKÉNKO PRO DĚTI

Hello, dear childrens!

Dnes svůj dopis začínám asi trochu neobvykle, ale jak možná někteří z vás poznali, je to pozdrav anglický a v překladu znamená Ahoj milé děti. Anglicky se mluví v mnoha státech a asi na všech kontinentech a mluví se tak i v zemi, kde se právě nacházím. Je to země a zároveň kontinent, konaly se tady olympijské hry v roce 2000. Ano, je to Austrálie. Její jméno pochází z latinského „australis“, což znamená „jižní“. Původních obyvatelů, jimiž jsou australané, už zde moc není – je jich tu asi 1,5 % z celého obyvatelstva Austrálie. Tito původní obyvatelé zde přišli z jihovýchodní Asie asi před 50 000 lety.

I když je Austrálie šestý největší stát světa, tak má poměrně málo obyvatel a to je jen o 8 milionů více než Česká republika. Takže celkově zde žije 18 613 000 obyvatel. Hlavním městem je Canberra. Možná si mnoho z vás myslelo, že to je Sydney, ale z toho si nic nedělejte, protože když jsem byl menší, tak jsem si to myslel taky. Je to možná proto, že se o Sydney více mluví a olympijské hry se tam odehrávaly

taky. V Sydney jsem navštívil operu, kterou možná znáte z televize, knížek a různých obrázků.

Na obrázku na této stránce ji můžete vidět, pokud jste ještě neměli to štěstí. Já jsem tuto nádhernou operu, která byla dostavěna v roce 1973, navštívil. Její nádherně tvarované střechy jsou pokryty více než milionem švédských keramických dlaždic.

Jižně od Austrálie je ostrov Tasmánie, kde žije vačnatec *Sarcophilus Harrisii*, který se vyskytuje pouze tam. Své úlovky požírá v celku – včetně kostí a srsti nebo peří. Možná, že jste viděli i kreslený seriál o Tasmánském čertu, já jako malý jsem ho měl moc rád a strašně jsem se chtěl do Tasmánie podívat. Teď se mi to splnilo. Jel jsem tam lodí přes Bassův průliv. Mořskou nemoc jsem neměl, protože to nebylo poprvé, co jsem jel lodí.

V Austrálii žije také největší vačnatec na světě. Je to klokan rudý. Dospělý samec překoná jedním skokem vzdálenost až 8...metrů. Můžeme tady taky vidět létat Motýla královniny Alexandry. Je to největší motýl na světě a rozpětí jeho křídel může dosahovat až 28 centimetrů. Blahovičník (eukalyptus) roste v Austrálii a taky na Nové Guineji a může dosahovat až stometrové výšky. Koaly se živí listy těchto stromů. Eukalypty se převážně vyskytují ve východní Austrálii. Chová se tam taky více

ovcí než v kterékoliv jiné zemi na světě a je na prvním místě na světě v produkci vlny. Austrálie má dvě vlajky. První mají už od roku 1901. Je v ní zobrazena zmenšená vlajka Velké Británie, protože Austrálie je na ni závislá. V roce 1995 bylo povoleno užívání národní vlajky místních domorodců, Australanů, jako státní vlajky. Náboženství je převážně křesťanství,

takže jsem mohl v neděli jít klidně do kostela. Kostely jsou samozřejmě nádherné a vyzdobené, ostatně jako každé křesťanské kostely. Austrálie je velmi nádherná země, která stojí za shlédnutí. Moře je teplé a taky slané, místní lidé jsou přátelští. Vždyť máme společně alespoň něco – víru v Boha.

S pozdravem Váš *Oslík Poubník*

A MAMETADY NECO NA „POLAMANI“ HLAVICKY

Rozšifruj větu, kde je místo písmena použité číslo - první z dvojice je vodorovné. Slova jsou oddělena / např. JARO by bylo napsáno 11 25 32 27

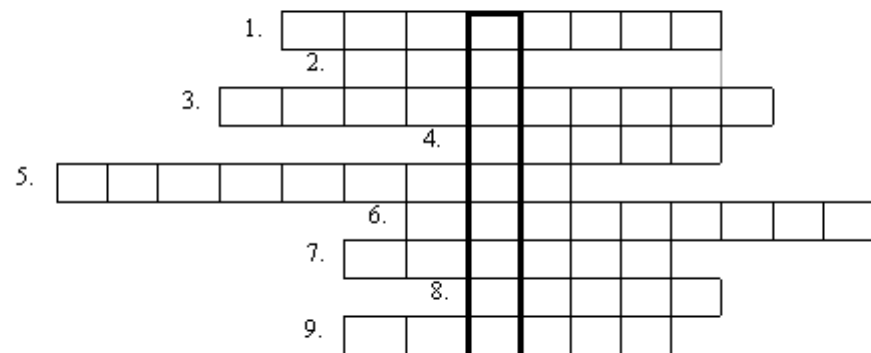
31 15 36 22 17 34 / 11 17 / 24 36 33 16 21 / 12 25 34 34 26 /
24 25 32 13 17 / 37 / 31 22 17 32 14 / 11 17 / 24 25 24 13 34 31 27 35

	1	2	3	4	5	6	7	
1	J	P	I	A	V	I	E	1
2	C	T	Š	M	A	Y	O	2
3	K	R	S	N	U	Ě	,	3
	1	2	3	4	5	6	7	

Kdo dobře četl oslíkův dopis, může zkusit vyluštit malou křížovku. Dozvíte se v ní, kde bude jeho další cesta a odkud vám také napíše.

1. hlavní město Austrálie; 2. kolik vlajek má Austrálie; 3. australský strom; 4. významná budova v Sydney; 5. jméno královny, po níž se jmenuje motýl; 6. původní obyvatelé Austrálie; 7. průliv mezi Austrálií a Tasmánií; 8. medvědi pojídající listy Australského stromu; 8. největší vačnatce na světě

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

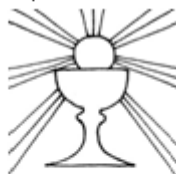
Eucharistie

Eucharistie z řec. *eucharisteion* (děkovat) se později ujalo jako přímé označení Ježíšova těla, jakožto východisko a střed eucharistického jednání církve v podobě chleba a vína.

Ve světle velikonoční události vnímáme toto tělo jako Prvotní svátost - Krista vtěleného a obětovaného „za mnohé“ (= za nespočetné množství), který skrze Církev - tělo Prvotní svátosti - tuto skutečnost zjednává a nabízí.

Při Velikonoční vigílii jsme v epistoletě sv. Pavla Římanům četli, že jestliže jsme sním sjednoceni (miněno zde sjednocení křtem), protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast na jeho zmrtvýchvstání.

A tak když hledíme na Tělo na kříži, které je tak změněno, že nebylo podobno člověku, tak znetvořené (srov. Iz 53), musíme se zeptat jestli nás to

kněčemu nezavazuje?

Závazek vzniká v přijetí smlouvy, kterou Kristus činí novou, a to prolitím své krve (srov. Iz 42,6). Jistě, každá smlouva se dá přijmout formálně, ale smlouva zpečetěná krví nikoli, ta vyžaduje nasazení srdce, jinak nevznikne smluvní vztah. Pro plné pochopení této smlouvy je od nás vyžadováno připodobnit se druhé smluvní straně.

Jsme-li s ním sjednoceni,

pak se náš život podobá eucharistii. Naše podoba sice není znetvořena, jak je popisována u proroka Izajáše, ale na naší vnitřní podstatě pracuje Duch Kristův.

Stejně jako chléb i víno, které bývá připravováno mletím mouky a lisováním hroznů, tak naše přirozenost zakouší bolestivé přepodstatňování v syny Boží - protože máme-li účast na jeho smrti, budeme mít jistě účast na jeho zmrtvýchvstání.

Je těžko pochopitelné pro naši přirozenost nakloněnou vidět smysl života v příjemném prožití života, že bychom mohli snášet i utrpení jako nezbytný proces v křestním připodobňování se Kristu, jak nám to sám předvedl v eucharistii, tedy když sám sebe zmařil, ač byl roven Bohu a v podobě člověka se ponížil, a v poslušnosti podstoupil smrt na kříži (srov. Fp 2,6-8).

Jedná se opravdu o naléhavý a bolestný závazek, avšak cílem Boha není nás deptat, ale ukázat, že přes veškeré zkoušky v životě, ať jsou jakkoli bolestivé, nás čeká nesmírná odměna popisována jako účast na božské přirozenosti (srov. 2 Pt 1,4).

Tolik můj malý příspěvek k obrovskému tématu jakým je eucharistie a Velikonoční odkaz vůbec.

(I.K.)

RECEPTÁŘ

Basilejská moučná polévka

Dnes naposledy opisujeme z knihy „Tajemství klášterní kuchyně“.

A tímto vybízím a prosím všechny, kteří znají a především mají osobně vyzkoušený dobrý recept nebo jsou ochotni zveřejnit rodinný recept, který se u vás v rodině předává z generace na generaci, neváhejte a pošlete recept do našeho časopisu.

Basilejská polévka je moučná polévka a podobnou jedl i svatý Hilarion.

V troše oleje nebo tuku pražíme za stálého míchání 6 polévkových lžic mouky. Když mouka mírně zhnědne, podlijeme ji půllitrem vody, přidáme půlku nakrájené cibule, osolíme, okořeníme směsí koření k posypání (myslím si, že je to obdoba naší vegety) a pepřem, přidáme, pokud si to přejeme, trochu kmínu nebo špetku muškátu a necháme polévku nejméně 45 minut vařit.

Připravíme kostky chleba osmažené na másle nebo jednoduše polévku posypeme trochou nastrouhaného sýra (ementál).

A úplně nakonec tady máme sladkou tečku:

Ovocný koláč

250 g másla, 40 g sultánek (větší rozinky), 250 g cukru, 40 g rozinek, 5 žloutků, 7 polévkových lžic rumu, 50 g nakrájeného kandovaného ovoce, kůra z 1 citronu, 50 g nakrájené kandované citronové kůry, 250 g mouky, 50 g nakrájené kandované pomerančové kůry, 1 čajová lžička kypřicího prášku, 1 špetka soli, 5 bílků ušlehaných dotuha

Kandované ovoce, citronovou a pomerančovou kůru, sultánky a rozinky necháme alespoň půl hodiny naložené v rumu. Máslo našleháme do pěny, přimísíme cukr a žloutky, přidáme ovoce s nastrouhanou citronovou kůrou. Mouku smícháme s kypřicím práškem a solí a přimícháme do ovocné hmoty. Opatrně přetřeme ušlehaným bílkem a vložíme vše do dortové formy vymazané máslem. Pečeme asi 60 minut při teplotě 180 °C.

(M. D.)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fAmosti
vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice
Tel.: +420 596 964 942

<http://www.volhy.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: L. Vohý, e-mail: lvohy@volhy.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou 5,- Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 5. 2006